

LIST NA POKRAČOVANIE

Otvorený pre doplnenie...

MARIO ŠTEVANKA, ANDREJ MÁTEL,
VÁCLAV HOLCMANN, MICHAL SEDLÁČEK

2021

List na pokračovanie...

Drahý brat, sestra v Ježišovi, našom Pánovi. Sme plní nádeje, že naše zdieľanie sa stane „listom na pokračovanie“. Ak Ťa niečo v ňom osloví alebo povzbudí, bude to len vďaka Božiemu Duchu, ktorý jediný má moc pohnúť ľudskými srdcami.

A ak v tomto istom Duchu budeš vnímať, že aj Ty si pozvaný alebo pozvaná prispieť do tohto otvoreného listu, budeme aj my radi povzbudení ...

Mário, Andrej, Václav, † Michal...

1. Neónový nápis: Zlaté lístky do života ako predtým

Mário Števanča

Liverpool, 22.12. 2020

List Židom nám v 11. kapitole hneď v prvom verši hovorí že „*viera je presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia.*“ Alebo niektoré preklady uvádzajú, že „*viera je dôkazom toho, čo nevidíme.*“ To je nádherná pravda Božieho slova. Na lepšie pochopenie významu tejto pravdy si pomôžeme príkladom, aby sme plne pochopili, čo nám Boh chce povedať.

Vieme, že dôkaz na súde na odsúdenie páchatel'a musí byť viditeľný. Sudca aj porota musia nadobudnúť presvedčenie o vine na základe dôkazov. V prípade vraždy sa musí nájsť vražedná zbraň a tiež mŕtvola. Len veľmi zriedka stačí na odsúdenie motív alebo nepriame dôkazy. Práve slabinu tohto princípu využíva organizovaný zločin po celom svete. Niet dôkazov – skutok sa nestal. Tento istý princíp vidíme v ateizme, niet dôkazov o stvorení – niet Stvoriteľ'a. Teda vidíme úplne jasne že presvedčenie alebo ak chcete, dôkaz, sa dá nadobudnúť dvoma spôsobmi. Buď viditeľne alebo vierou.

Boli ste už niekedy v situácii, keď ste poznali pravdu, úplne, jasne, bez akýchkoľvek pochybností, ale nemohli ste ju dokázať? Zamyslite sa chvíľu. Blbý pocit však? V situácii, keď na tom moc nezáleží to síce škrie, ale rýchlo sa cez to prenesieme. Ale čo v situácii, keď na tom veľmi záleží? A čo v situácii, keď je to doslova otázka života a smrti?

Téme **skorého návratu Pána Ježiša** pre tých, ktorí mu patria, sa venujem už dlhý čas. Poznate moje vyjadrenia, že *posledné lístky do Nebeského Kráľovstva sú stále k dispozícii*. Naozaj posledné. Pokladňa je stále otvorená i keď vidíme, že pokladnička sa už balí na odchod. Produkty ako misia, evanjelizácia, zakladanie zborov atď., tie už pokladnička dala pred pokladňu a zaujíma sa o to už len okrajovo. Hlavne sa už sústreďuje na ponuku čistého evanjelia. Daj život Ježišovi a On si ť'a zoberie a zachráni pred tým, čo má prísť na celý svet. Áno môžeš si zobrať ešte zopár „zvyšných letákov“ o tom, ako robiť rôzne aktivity v mene Ježiš. Ak si ich ešte stihneš preštudovať, v poriadku. Ale ak si si nie istý, rýchle ber čisté evanjelium. Na tom lístku s čistým evanjeliom je len jedno meno: **JEŽIŠ**. Je tam napísané, čo pre teba urobil a čo ti ponúka. To sú tie posledné kusy, čo sú ešte k dispozícii. Keďže toto všetko vidí aj vládca tohoto sveta, nenecháva ho to ľahostajným. Vidí ako mnohí váhajú. Sú to tí, ktorých udalosti posledného roka donútili konečne rozmyšľať, tí ktorí by radi sedeli pri lampe svetla, ale tiež by si aj radi zahopkali s týmto svetom, tak tí teraz už - už chcú siahnuť po tých lístkoch s večným životom. Keď toto vidí Boží nepriateľ, tak narýchlo otvára inú pokladňu. Pokladňa, ktorá tu tiež vždy bola s rôznymi „alternatívami“. Teraz sa však na tej pokladni nielenže rozsvietil reklamný neónový nápis: „*Zlaté lístky do života ako*

*predtým*¹“, ale pridala sa k tomu aj hlasná trúba, ktorá to vyhukuje tak silno ako nikdy predtým. Vďaka ako inak by sa malo nazvať to čo sa pripravuje aktuálne teraz po celom svete v súvislosti so „skrytým nepriateľom“? Rúška, odstupy, testy, vakcína... A to neprešiel ešte ani rok a už vidno kam to smeruje.

Priateľ, brat, sestra, to naozaj chceš ten život predtým? To ešte nemáš dosť toho ako celé stvorenie vzdychá a čaká vykúpenie nielen svojej duše, ale konečne už aj tela? To naozaj sa chceš stále lopotiť v pote svojej tváre? Stále chceš niekomu dokazovať vo vzťahoch, že aj ty si ľudská bytosť hodná lásky? Stále sa chceš pozeráť ako jeden živočích požíra druhého? To nemáš ešte dosť vidieť našu planétu v tak katastrofálnom stave? A to hovorím po ľudsky. A čo sa týka tvojho vnútorného prežívania s Ježišom, to stále chceš iba ten závdavok Ducha? To stále túžiš iba po tieňoch budúcich vecí? To stále túžiš po tých ťažkostiach duchovného boja? A nakoniec, to stále túžiš byť len nevestou a nie už konečne manželkou? Vieš, čo to naozaj znamená, keď sa otvára iná pokladňa? Vieš prečo to Boh dopustil?

V podobenstve o desiatich pannách nastáva moment, keď tie, ktoré nemajú svetla, musia odísť od tých, ktoré svetlo majú. Nemôžu ostať tam a čakať bez svetla. Na svoju škodu je to presne to, o čo sa chcú dnes niektorí kresťania pokúsiť. Žiť z výhod večného života bez záujmu o Stvoriteľa večného života. To však už naďalej nebude možné. Tak ako museli odísť tie bláznivé panny kupovať niečo, čo už mali mať od začiatku, presne tak isto musia teraz odísť tí, ktorí nečakajú Pánov príchod od tých, ktorí ho čakajú. Áno, doteraz sa dal rôznymi aktivitami v mene Ježiš zakryť skutočný motív konania. Doteraz to bolo možné. Doteraz bolo možné čakať Ženícha spolu. Aj múdre aj hlúpe panny si boli navonok podobné, vypadali rovnako. Ale ide čas, keď sa toto zmení a ďalej to tak už nebude. Boh totiž skúma úmysly srdc. On otriasa všetkým, čo sa otriast' dá. Aby ostalo to, čo je neotrasiteľné. Jediná aktivita, ktorá dnes môže pohnúť udalosťami, svetom aj nami samotnými, je **modlitba**. Skutočná, vrúcna, túžiaca. Zbožnosť. Slovo, ktoré znamená tvoj vnútorný, intímny a jedinečný vzťah k Bohu. A z tejto zbožnosti ti dá Duch Svätý robiť tie skutky, ktoré už Otec pre teba pripravil. Bez nejakých špeciálnych plánov sa môžeš stať aj ty živým Božím slovom tam, kde sa práve nachádzaš. A na toto oddelenie tých, ktorí sú pripravení a tých, ktorí nie sú, slúži tá iná pokladňa. Už nebude môcť nikto ostať neutrálny. Isteže, stále budú pokusy mudrovať, filozofovať a moralizovať o tom. Ale to už nebude mať v sebe žiadnu moc. Budú to už len prázdne slová... Duch Svätý sa k nim nepridá. Sú len dve pokladne. Na jednej je napísané: **Ježiš – Večný život – Maranatha**, no a na tej druhej rôzne iné alternatívy.

Hebr 11:1: „*A viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia.*“

Hebr 11:6: „*Bez viery je totiž nemožné páčiť sa Bohu. Lebo kto prichádza k Bohu, musí veriť, že je a že odmieňa tých, čo ho hľadajú.*“

¹ „Predtým“ – pred pandémiou koronavírusu a ochorenia COVID-19.

Bez viery nie je možné ľúbiť sa Bohu... To je proste nemožné. Inými slovami, tie bláznivé panny chceli od tých múdrych presvedčenie, dôkaz že ich očakávanie je správne. Ľudské uistenie, ktoré sa nikdy nezakladalo na osobnej túžbe po Ňom. Lebo láska je trpezlivá a vytrvalá, všetko znáša a všetko vydrží. A keď sa aj kedysi ich presvedčenie zakladalo na viere, tak starosti, bohatstvo a rozkoše tohoto sveta udusilo toto osobné a intímne uistenie o tom, že svadba bude čoskoro. Tak aj teraz sú kresťania, ktorí chcú dôkaz, že Pán Ježiš naozaj prichádza. Nemajú presvedčenie z viery, chcú dôkaz ako pozemskí sudcovia. Viditeľný, hmatateľný, ktorý všetci uznajú. Ale ho nedostanú. Budú musieť odísť a budú zanechaní.

Brat, sestra, priateľ, ty, ktorý si myslíš že nemáš dost' oleja, skús ešte raz prehľadať všetky vrecká, či si si tam naozaj neschoval nádobku s olejom. Možno ju máš, len si na ňu zabudol. A ak ju nájdeš, tak ju rýchle priprav a dolej olej do svojej lampy. A ak si ju nenašiel, tak bež čo ti sily stačia k pokladni, kde ešte stále môžeš kúpiť čisté evanjelium. Neplytvaj časom na drankanie oleja od tých, ktorí majú presvedčenie z viery. Presvedčenie, ktoré ty musíš mať, ten dôkaz, ktorý ty teraz tak veľmi potrebuješ, od nich nedostaneš. To je nemožné. Tak teda bež, utekaj, šprintuj „nakúpiť“, určite to ešte stihneš! A kde to máš vlastne bežať? No predsa do svojej izby. Zavri za sebou dvere a pros v skrytosti, veď tvoj Nebeský Otec vie čo potrebuješ, ešte skôr ako to vypovieš.

Keď sa Boh pre niečo rozhodne, spustí sa taká reakcia, ktorú nemožno nijak zastaviť. Boh totiž naplánoval udalosti, ktoré sa musia stať. On ale nenaplánoval postoj jednotlivcov k tomu, čo určil, že sa stane. A to je tvoja šanca. Šanca, ktorú ponúka každému jednému. Boh naplánoval vychvátenie veriacich a apoštol Pavol dostal to privilégium zaznamenať to do Svätých Písiem. Na ktorej strane budeš stáť, keď ten moment nastane, je v tvojich rukách. Ak si hovoríš veriaci, tak skutočne dôkladne preskúmaj, čomu veríš. Lebo keď premárniš tú šancu pripraviť sa na odchod s Ježišom, čo ti potom ostane? Alebo, kto tu pri tebe ostane? Zmätok. To je to, čo vystihuje tento čas. A zachvátilo to celú Zem. Ľudia sú nahnevaní, frustrovaní, bezradní a bezmocní. Tak prudko meniace sa okolnosti, nariadenia, zákazy, príkazy, zatvárania, otvárania... to tu ešte nikdy nebolo. Boh však naplánoval únik z tohto všetkého. Podmienku stanovil. Je len jediná, ale zato zásadná: **Meno Ježiš, Záchranca sveta**. Vedeli ste o tom, že záchrana má pre človeka najväčší význam ešte pred katastrofou? Keď niekto včas ujde z horiaceho domu, dom mu síce zhorí, ale on je celý a zdravý. Keď ho však ratujú na poslednú chvíľu z už horiaceho domu, tak už to býva iné... Tak aj teraz je posledná možnosť na včasný únik.

2. Očakávanie všedného dňa

Andrej Máteľ

Zbehy, 24.12. 2020

Lahké je nastaviť si srdce, myseľ a city pre viditeľné, hmatateľné stretnutie s rodinou či priateľmi. Ide to samo. Emócie sú nabudené radosťou, že uvidíme svojich blízkych, s ktorými máme veľa spoločného alebo slovami mojej dcéry: „s ktorými sa nikdy nenudíme.“ Myseľ smeruje k praktickým otázkam, aktivizujeme ruky, nohy, vlastne celého človeka, aby na stretnutí nič nechýbalo. A srdce pritom jasá.

Jedným z takýchto stretnutí priateľov bolo aj septembrové *rodinné stretnutie* v Trenčíne zamerané na očakávanie blízkeho príchodu nášho Pána Ježiša. V tento deň sme jednotlivci aj celé rodiny zažívali cirkev, ktorá podľa Skutkov apoštolov „*jednomyseľne zotrvala na modlitbách*.“ (Sk 1:14). Modlitbou bolo všetko, nielen chvály spolu s deťmi sprevádzané hudobnými nástrojmi, zdieľanie Písma, osobné svedectvá, svadobný príhovor „starejšieho“ Mária, spoločné prosby, ale aj agapé, posedenie pri káve, chutných koláčoch, detské hry a hľadanie miesta na obed. Požehnané bolo miesto stretnutia,² dokonca sme mali aj službu diakona, ktorý stál pri stroji na kávu a nikoho nenechal smädným. Bolo to jedno zo stretnutí, pri ktorom sa nám viacerým chcelo ako na hore Tábor, spolu s Petrom, povedať: „*Dobre je nám tu, postavme si tu tri stany!*“ (Lk 9:33).

Avšak potom prišla **všednosť**. Všedný deň začínajúci ranným vstávaním, rannými rituálmi, pracovnými a (nielen pre deti) školskými povinnosťami, domácimi úlohami, domácimi prácami, večernými rituálmi – a to dookola takmer každý deň. Veľa sa pre nás nezmenilo ani počas preventívnych pandemických opatrení pred „skrytým nepriateľom“. Kolotoč všedného dňa a všedného týždňa sa len rozšíril alebo upravil. Pribudlo dlhšie vysedávanie pred počítačom dôsledkom on-line vyučovania detí aj nás dospelých, online skúšania, častejšie varenie... Rodič sa stal zároveň učiteľom a kuchárom. A to máme pritom výhodu, že manželka je učiteľka, ktorá zostala doma, bez svojich pracovných povinností. Všednosť znamená, že každý deň má dosť svojich starostí a niektoré starosti sa posúvajú aj na dni, ktoré by mohli a mali byť voľnejšie a patriť Pánovi. Okrem toho v *tomto období* rozličných „lock-downov“ všednosť znamená uzatváranie sa do vnútra vlastnej rodiny. Pre osoby žijúce osamote, uzatváranie sa v prázdnom byte.

Všednosť ovplyvňuje emócie smerom k znižovaniu ich intenzity, čo môže viesť k stavom, keď „nič necítíme“, ba dokonca k akejsi apatii. Stimuly chýbajú aj nášmu rozumu, ktorý sa s ňou nechce vyrovnáť. Pripadá mu nezmyselná. Preto je všednosť príležitosťou pre (*umelé*) *zážitky*. Medzi najdostupnejšie patrí gurmánsky zážitok pri dobrom jedle, degustačný zážitok pri dobrom vínu či inom alkoholickom nápoji,

² Centrum pre rodinu v Trenčíne.

televízny zážitok (akčný, romantický, dobrodružný, sci-fi...), herný zážitok pri kartách, počítačových alebo iných hrách... Zážitky, v ktorých prevláda telo nad duchom. Zážitky, ktorými sa naše telo, naše emócie či rozum snažia prekonať všednosť tohto sveta, deprimujúcu, únavnú a nezmyselnú.

Súčasťou všednosti pre nás veriacich kresťanov môžu byť aj duchovné aktivity. Tieto sa na dennej báze môžu stať súčasťou ranných rituálov (ranná modlitba, čítanie Písma), spoločného stravovania (modlitba pri jedle), večerných rituálov (spoločná večerná modlitba pred spaním). Na týždennej báze to môže byť návšteva bohoslužby (kostola či cirkevného zboru), ba dokonca aj naše rodinné „šabatné večery“. Všetko toto sa môže stať súčasťou všedného dňa a všedného týždňa.

Predsa však, ide o inú všednosť, všednosť Noema, ktorý „*kráčal s Bohom*“ a deň čo deň staval koráb. Ranná modlitba, resp. akákoľvek osobná modlitba v komôrke môjho srdca je ako príprava dreva, materiálu, bez ktorého sa nedá postaviť žiadna loď. Čítanie Písma je ako práca so sekerou, pílou, hoblíkom a ďalšími nástrojmi, ktorými sa stavebný materiál opracováva. Oni spolu, modlitba a Sväté Písmo, sú oným olejom a svetlom, o ktorom rozpráva podobenstvo o múdрых a nerozumných pannách, ktoré pripomenul aj Mário. Noe s najväčšou pravdepodobnosťou staval koráb sám. O tom, či mu pomáhali synovia, manželka alebo nevesty, Písmo decentne mlčí. Otázku, akú úlohu mali jeho blízki pri stavbe korába, budeme musieť položiť Noemovi, keď sa s ním osobne stretieme. V každom prípade spoločná modlitba v rodine, nezávisle od jej dĺžky a intenzity, je dôležitým stavebným prvom nášho rodinného korábu. Vďaka vernosti v spoločných modlitbách (najmä vďaka mojej manželke), môžem mať vo svojej rodine oprávnenú nádej, že podpalubie korába je pospájané a pevné. Spoločné týždenné „šabatné večery“ sú ako sťažné lode, na ktoré môžu byť pripevnené plachty. Modlitby príhovoru sú ako stavenie kajút pre ľudí, ktorí z dákyh (mne neznámyh) dôvodov vlastný koráb nestavajú. Stavba korába bola dlhý čas Noeho všednou činnosťou, pre mnohých ľudí z jeho pokolenia zbytočnou. Až keď prišla potopa a „*zomrelo všetko, čo malo dych života*“ (Gn 7:22), bol odhalený pravý význam stavby, ktorá sa stala miestom záchrany ľudstva.

„Ako bolo za dní Noema, tak bude aj pri príchode Syna človeka. Ako v dňoch pred potopou ľudia jedli a pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, keď Noe vošiel do korába, a nič nezbadali, až prišla potopa a zmietla všetkých, tak bude aj pri príchode Syna človeka. Vtedy budú na poli dvaja: jeden bude vzatý, druhý sa ponechá. Dve budú mlieť na mlyne: jedna bude vzatá, druhá sa ponechá“ (Mt 24,37-40).

Príprava na druhý príchod Mesiáša je v zásade všednou činnosťou. Tak ako máme denné a týždenné rituály rodinného, pracovného, školského života, ich súčasťou môže a má byť „*chodenie s Bohom*“. Ježiš si vyvolil svojich najbližších učeníkov, „*aby boli s ním*“ (Mk 3:14) a aby sa ako nevesta pripravovali na príchod Ženícha. Znamená to byť osamote s Ježišom za zatvorenými dverami vlastnej izby a v Ducha modlitby

preniesť aj do svojej rodiny – domácej cirkvi a ak to bude možné, aj k bratom a sestrám do širšej cirkvi.

Všednosť s Ježišom je ako stavanie korába, každý kúsok „dreva“ má svoj význam, hoci celú stavbu v súčasnosti nevidíme. Ale práve *„s vierou prijal Noe pokyn o tom, čo ešte nebolo vidieť, a s bážňou postavil koráb na záchranu svojej rodiny; ňou odsúdil svet a stal sa dedičom spravodlivosti, ktorá je z viery“* (Hebr 11:7).

3. Vychvácení na zkoušku?

Václav Holcman

Liverpool, 18.01. 2021

Toto se mi událo v neděli 17. ledna 2021: Dopoledne jsem byl nakoupit a uvařil jsem si, měl jsem volný den. Po obědě jsem si pustil videa na YouTube od Sergeje Mihála – [Vejdi do korábu Ty i Tvůj dům](#) a [jeho druhou část...](#) Toto učení od Sergeje považuji za jeho nejdůležitější, které jsem od něho viděl, doporučuji ke shlédnutí. Pročítal jsem při tom v Bibli pasáže, které Sergej uváděl ve videu.

„Máme pro vás slovo od Pána: My, kdo se dožijeme Pánova příchodu, nepředejdeme ty, kdo zesnuli. Ozve se burčující povel, hlas archanděla a Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe a tehdy jako první vstanou mrtví v Kristu. My živí budeme spolu s nimi uchvázeni do oblak vstříc Pánu; potom už budeme s Pánem navždycky. Povzbuzujte se navzájem těmito slovy.“ (1. Tes 4, 15-18)

„Prozradím vám teď tajemství: Všichni nezemřeme, ale všichni budeme proměněni – naráz, v okamžiku, za zvuku polnice ohlašující konec. Až zatroubí, mrtví budou vzkříšeni k nesmrtelnosti a my budeme proměněni.“ (1. Kor 15, 51-52)

Potom kolem 17. hodiny jsme s kamarádem sledovali fotbal v televizi. Po 20. hodině jsem si pustil TV Noe, byl tam zrovna přenos [GODZONE TOUR 2020](#), tak jsem to nechal puštěné a šel jsem do postele a koukal jsem na to. Do této doby se nic mimořádného nedělo. Běžný den.

Přišla na mě únava, začal jsem dřímat, zavřel jsem oči a jen poslouchal TV. Bylo kolem 21. hodiny, když tu náhle jsem ucítil výrazný tlak po celém těle, který mě tlačil od spodu nahoru. Bylo to jako by mě naráz zvedalo hodně rukou, po celém těle. Při tom pomalém zvedání jsem se začal v duchu bavit s Ježíšem, došlo mi, že přišel čas vychvácení. Doslova jsem mu řekl: „**Ježíši můj Pane, chci jít za tebou. Není tu na Zemi nic, co by mě tu drželo. Miluji tě!**“ Toto jsem myslel upřímně. Při tom neustálém tlaku ze spodu, jsem měl pocit, že už jsem tak jeden metr nad postelí. Zmocnily se mě v té chvíli tři strachy. První strach z výšky (mám velký strach z výšek), že můžu spadnout. Druhý strach z neznámé situace a za třetí se mě zmocnil strach z mé smrti, o tom že všechno končí na Zemi, že po mě zůstane mrtvé tělo. Ten strach z výšky mě, ale donutil otevřít oči a v tu chvíli tlak přestal. A ležel jsem zpět na posteli. Mírně v šoku.

Hlavou mi hned proběhly otázky, jestli budu vychvácen do nebe i s mým tělem nebo odejde jen má duše a tělo zůstane na Zemi? Nebo se oddělí ta má duchovní část a na Zemi zůstane moje tělo a část mě nevěřícího, která bude dál žít? Stalo se to jen mě nebo to má i někdo jiný? Po pár minutách jsem se uklidnil, vypl TV a šel spát. Jakmile jsem zalehl, začal mě po chvíli opět tlačit tlak výš, cítil jsem silně Boží přítomnost. Věci se

opakovaly. Opět jsem otevřel oči a vše přestalo. Pak už jsem byl unavený a konečně usnul.

V pondělí 18. ledna v práci, jsem přemýšlel o tom, co se stalo, měl jsem obavu, jestli jsem něco neudělal špatně, že mě Ježíš chtěl k sobě a já místo toho, abych za ním šel bez podmínek, jsem se bál té situace, která se mi stala poprvé v životě. Bál jsem se té výšky, otevřel jsem ty oči. Bál se o to, co bude po mém vychvácení na Zemi. Vychvácení církve očekávám brzo a myslel jsem si, že jsem na to připraven, že to půjde tak nějak samo. Ale bude to velká a náročná událost. Obtížná, ale radostná.

Doufám, že mi Ježíš odpustí moje chyby a dá mi ještě šanci. Neslyšel jsem ale zvuk trouby, který by měl při vychvácení znít dle Bible. Až ho příště uslyším nebudu mít pochyb.

Celá tahle lekce, pravděpodobně byla ponaučením k tomu, co přijde. Bůh má se mnou tento plán. Teď vím, že kdyby k této situaci došlo ještě někdy v budoucnu, budu se opět modlit k Ježíši, oči nechám zavřené, nebudu se dívat dolu jen nahoru, budu důvěřovat Ježíši, že mě podrží a vše bude dobré, podle Božího plánu a nic tomu už nebude bránit.

Takhle to asi bude vypadat při vychvácení církve, jen asi budu vnímat i ostatní věřící, myslím, že do nebe půjdeme společně. Ta cesta vzhůru bude relativně pomalá, budeme vnímat Boží volání a Boží hlas, při výstupu si budeme vědomi výšky a rychlosti stoupání, té síly, která nás tlačí ze spodu nahoru, budeme se loučit s tímto světem, budeme plni strachu z neznámého, plni strachu z toho, že nevíme, jak dopadnou naši blízcí. Ale to nejdůležitější je, že budeme zaliti láskou a světlem od Ježíše a budeme brzo v jeho příbytku a Bůh za tímto hmotným světem zavře dveře za nás. Teď se cítím být na to víc připravený. Toto svědectví jsem sepsal hned v pondělí po práci.

4. Moje cesta k Ježíši aneb jak jsem se stal věřící

Václav Holcman

Liverpool, 24.01. 2021

Děkuji ti Mario a Andreji za příležitost, že můžu svým svědectvím přispět k otevřenému dopisu. Budu více konkrétnější ve své výpovědi proto, abych usnadnil cestu k víře dalším nově věřícím, jako jsem byl ještě nedávno já. Uvedu kde čerpat informace k víře a jak prohlubovat vztah s Pánem Bohem a Ježíšem Kristem našim Mesiášem. Pro zjednodušení nebudu příliš citovat texty z Bible, ale vše je s ní v souladu.

Začnu pohledem na současnou situaci kolem Covidu-19 a stavem společnosti z mého pohledu relativně nově věřícího (věřit jsem začal před necelými 3 roky) a pak vám napíšu něco o sobě a o mé cestě k Ježíši, jak jsem se stal věřící.

Hysterie kvůli pandemii Covidu-19 z bulvarizovaných médií (včetně těch veřejnoprávních) se na nás valí každý den. Najít skutečná fakta je složité a lidé už ani nemají sílu je hledat. Zvedá se jen vlna nenávisti a podrážděnosti. Vidina brzkého konce pandemie je v nedohlednu. Očekávání jiného Covidu-20,21 atd. a jiných virových nemocí je výhledem, který je bez konce. Chráníme strom (virem ohroženou populaci), ale ničíme celý les (všechny a všechno ostatní). Měli by být izolovaní jen nemocní a ne i zdraví. Rok Korony za námi a co se změnilo? Přes všechna omezení je situace ještě horší než na začátku. O ekonomických dopadech nemluvě. Lidé se časem rozdělí na očkované a neočkované a půjdou proti sobě.

Vakcína možná částečně vyřeší Covid-19, ale nevyřeší myšlení lidí. Už před touto pandemií byli mezilidské vťahy, politika, příroda, architektura, svatby, umění, kultura, stravování, práce a bohužel i víra tak plytké a nekvalitní, ve srovnání s dobami minulými, neřku-li dobami biblickými, že je to až do nebe volající. Kvantita a nekvalita převládají nad skromností a kvalitou. Lidé prázdnou ve svých srdcích a na duši vynahrazují různými závislostmi. Přál bych každému, aby svoje závislosti odstranil a přeměnil je na smysluplnou a skutečnou cestu k Ježíši. Začal číst Bibli a pocítil Boží přítomnost, která vás naplní a dá vám smysl života, tak jako se stalo u mě. Staré časy již jsou pryč, překročili jsme hranici návratu. Už nikdy nebude svět jako předtím.

Prorokované vychvácení církve a Ježíšův druhý příchod na Zem, je jedinou cestou jak z toho ven. Je toho plná Bible. Bůh musí zakročit. Bude sice nekompromisní, ale milosrdný a věci nakonec narovná, aby byli v Božím souladu. Stane se tak, jak se událo v minulosti v dobách potopy světa za Noeho, či zničení měst Sodomy a Gomory, atd. Bojím se stavu, kdyby se tak v brzké době nestalo. Je potřeba vyzbrojit se do časů nelehkých. **Zbraně nám dává víra, četba Bible, modlitba a láska k Ježíši.**

Stručně o mně. Je mi 36 let. Byl jsem pokřtěn v třetím týdnu po narození. Moji rodiče jsou nevěřící. Děda z máminy strany, s kterým jsem trávil v mládí, byl ezoterik a léčitel. Inspiroval mě k přemýšlení a bádání v otázkách o životě. Žil jsem nevědomky, celý život podle Božího Desatera přikázání. Povahou jsem empatický, introvert, ochránce, velký sportovec a fanoušek muziky. Jsem svobodný. V Čechách jsem pracoval jako projektant pozemních a inženýrských staveb. Bohužel jsem nežil život na správné cestě, měl jsem často smůlu, nedařilo se mi spoustu věcí, nerozuměl jsem světu. To se se dnem, kdy jsem uvěřil radikálně změnilo a začalo se mi dařit. Věci mi zapadly do sebe. Postrádal jsem i smysl života, který jsem potom našel ve víře. Od základní školy, až do té doby, než jsem se stal věřící, sledoval jsem hodně dokumenty o vesmíru, o přírodě, o UFO, nevyřešené záhady, psychologie lidí, filozofie, teologie, zajímal jsem, se odkud jsme přišli, co je to svět kolem nás, kam směřujeme jako lidstvo, atd. Ptal jsem se proč? Kde najdu odpověď? Měl jsem pocit, že objevím něco úžasného a nadpřirozeného. Svě odpovědi a mnohem víc jsem později našel v Bibli. V roce 2012 jsem onemocněl schizofrenií. Od roku 2015 žiji v Anglii, pracuji zde ve skladu, kde jsem i potkal Maria Števanku, který mě do teď provází ve víře. Po začátku, co jsem přijel do Anglie, jsem poznal spoustu lidí, kamarádů, ale nejvíce jsem si rozuměl s lidmi, kteří byli věřící. Cítil jsem se s nimi dobře a na stejné vlně. Nemusel jsem se strachovat, říct jim osobní věci, otevřít se, měl jsem k nim důvěru.

V té době jsem poslouchal album Majka Spirita – Nový člověk, písně „Hvězdy“ a „Hledám pravdu“ i on zpíval o tom, že něco musí být víc než jen co je vidět. Nazýval jsem to tehdy přírodou. Ze začátku roku 2016 jsem v Liverpoolu prodělal operaci slepého střeva, s těžkým průběhem, dostal po operaci infekci a bojoval o život. Byl jsem tehdy bez víry, uzdravit jsem se zvládl jenom silou vůle. Báł jsem se smrti. Víru bych v té chvíli velice ocenil. Nebyl bych na to sám.

V roce 2018 jsem v Liverpoolu byl hospitalizován se schizofrenií. Těsně před propuštěním z léčebny, jsem poprvé ucítil Boží přítomnost a Bůh ke mně začal mluvit v době, kdy jsem byl na psychickém i fyzickém dně. Počátky víry tedy datuji do té doby, tedy před necelými třemi lety. S Mariem jsem to v práci probíral a vyústění nemohlo být jiné, než moje touha přečíst si Bibli. Nejprve jsem si přečetl Ilustrovanou Bibli z roku 1982 nakladatelství COR JESU „pro začínající křesťany“, kterou jsme měli doma v Čechách. Hned poté co jsem jí dočetl, jsem si koupil už plnohodnotnou Bibli překlad 21. století. A od té doby jsem velký fanoušek a vášnivý čtenář této knihy knih. Je to alfou i omegou mého bytí na této Zemi i můj návod jak jít do věčného života. Je to zákon o tom, co bylo, je a co bude. Studnice moudrosti.

O mých hříších jsem se svěřil aspoň Mariovi a při modlitbě se za ně u Boha omlouvám a prosím o odpuštění. Stejně tak jsem se svěřil o mých závislostech, které jsem měl a které jsem překonal. Intenzita mé víry se dá popsat slovem zamilovanost. Začal jsem se zajímat o různé aspekty víry, otevřela se přede mnou široká nabídka křesťanské muziky, videí, televizí, svědectví, o kterých jsem do té doby jako nevěřící neměl ani potuchy. Hlavní populární evangelisté a učitelé jsou pro mě Sergej Mihál a Michal Vaněk...

Volně ke sledování po internetu i v zahraničí jsou Televize Noe – kde mám rád většinu pořadů, Televize Lux – kde sleduji především modlitbu Růžence. Informace čerpám i z webové stránky Krestandnes.cz. Sleduji slovenský křesťanský projekt GODZONE. Video na YouTube: [Židovská svatba od Marie Frydrychové](#) dále [Slovo života – Brno](#). Četba svědectví třeba od Deana Braxtona V NEBI. Můj oblíbený papež je ten současný František. Změnily se mé priority, Boha a Ježíše mám na prvním místě. Byl jsem velký fanoušek muziky metalu, který jsem přestal po obrácení skoro poslouchat, otevřeli se mi dveře k muzice, která mě naplňuje boží přítomností a která mě inspiruje - Heartbeat, PiarMusic, Misty Edwards, Michal Šeps, Midor Ledor, ESPÉ, atd. Svým chováním jdu příkladem, mám zodpovědnost před Bohem jako věřící, chráním tento dar.

Nikdy nepřestanu být vděčný Bohu a Ježíši za to že jsou tu pro mě a co pro mě dělají. Dělají i mnohem víc, než jsem si vědom. V mém životě rozlišuji období před uvěřením a po uvěření. Mám obrovskou vděčnost za změnu, která nastala ve mně i kolem mě. Fyzické i psychické změny a zázraky co se mi dějí a dějí, jsou k neuvěření. Konají se především, když žiji čistý, prostý život bez lží, podvádění, agrese, závisti atd. neboli v souladu s Bibli. Bůh mi pomáhá eliminovat každodenní stresy. Ježíš mě miluje a stačí mu jediné a to také ho milovat. Nebát se mít čisté srdce, pravidelně číst Evangelium, často se modlit, pravidelně rozprávět a povzbuzovat se s jinými věřícími.

V cizině je těžké najít přátele a ještě těžší věřícího. Chtěl bych patřit do nějakého většího společenství. Proto se asi přestěhuji nazpět do Čech, kde by mělo být snazší takové společenství najít. Těším se na to, co mě čeká. Lituji toho, že jsem nezačal věřit dřív, žil bych lehčí a plnější život, ale Bůh měl se mnou tento plán. Moje současná tužba je nechat se pokřtít, nejlépe v Jordánu v Izraeli. Skoro každý den čtu Bibli a prohlubuji víru, snažím se častěji modlit, ale to už je na jiné vyprávění. Nemůžu se dočkat, až se dostanu k Ježíši. **Šanci uvěřit v Ježíše má každý** do posledního okamžiku života, věřte mi, stojí to za to.

5. Očakávanie narodenia dieťaťa a druhého Pánovho príchodu

Andrej Máteľ

Zbehy, 26. 01. 2021

Priatelia, rád by som sa s vami podelil o skúsenosť z našej rodiny, ktorá súvisí s očakávaním blízkeho narodenia dieťaťa. Počas tejto skúsenosti sme rozpoznali štyri perspektívy a posolstvá, ktoré v duchovnom svete súvisia s druhým príchodom Pána Ježiša.

1. Žena (matka) 6 týždňov pred plánovaným termínom pôrodu: **Byť zbalená a pripravená**

V rodine zaznela diskusia o tom, že by bolo dobré, aby si manželka zbalila veci do pôrodnice, ak by pôrod prišiel predčasne. Ona tak urobila v priebehu jedného dňa a odvtedy má zbalenú a pripravenú tašku, kde má všetky dôležité veci, ktoré si žena berie do pôrodnice. Našej rodinnej situácii v duchovnom svete zodpovedá Božie slovo z 1. listu Tesaloničanom (Solúnčanom):

Netreba vám, bratia, písať o časoch a určených chvíľach, lebo sami veľmi dobre viete, že Pánov deň príde ako zlodej v noci. Keď budú hovoriť: „Je pokoj a istota!“, vtedy ich znenazdania prepadne záhuba ako pôrodné bolesti rodičku a neuniknú. No vy, bratia, nežijete v tme, aby vás ten deň prekvapil ako zlodej. Ved' všetci ste synmi svetla a synmi dňa. Nepatríme noci ani tme (1 Tes 5:1-5)

Čo znamená byť „zbalený a pripravený“ vzhľadom na Pánov príchod? Zbalit' si najdôležitejšie veci roztrúsené po celom dome do jednej tašky nie je jednoduché, ale vieme si to predstaviť. Takúto činnosť robíme bežne aj pred odchodom na dovolenku alebo dlhšiu pracovnú cestu. Prvým krokom je mať nastavené srdce aj myseľ na cestu, v celi ktorej je narodenie dieťaťa, dovolenka alebo v duchovnom zmysle nový život s Pánom v jeho príbytku, ktorý nám odišiel Ježiš pripraviť. Druhým krokom je usporiadať si veci a uložiť ich na jednu hromadu. V bežnom jazyku sa uvádza „mať veci a život na poriadku“. Pri tomto „upratovaní a triedení vecí“ si môžeme položiť otázky: „Čo je ešte (v mojom živote) dôležité? Je niečo na čo som zabudol? Jestvuje ešte človek, ktorému som neodpustil? Mám ešte na niekoho zlosť alebo „zlé srdce“? Sú v mojom živote ľudia, za ktorých by som sa mal intenzívnejšie u Otca prihovárať? Je niečo v mojom živote, z čoho som nerobil pokánie?“ a pod. „Upratovanie života“ je veľmi osobnou, individuálnou, niekedy aj rodinnou záležitosťou, ku ktorému potrebujeme Božieho Ducha, ktorý jediný nám v pravde a láske ukáže, čo je ešte v našom živote neusporiadané. Pomôcť nám môže aj Božie slovo. Dávam do pozornosti niekoľko výziev Zjavenia apoštola Jána, ktoré zazneli siedmym cirkvám, a ktoré sú aktuálne aj dnes:

- *robiť pokánie a vrátiť sa k prvotnej láske a horlivosti* (por. Zjv 2:5; 3:19);
- *odstrániť všetko smilstvo a modloslužbu* (por. Zjv 2:21);
- *zostať verný dokonca, kým nepríde* (Zjv 2:10.15);

- zachovať Božie slovo (Zjv 3:3), čo je spojené aj s prisľúbením:
„Preto, že si zachoval moje slovo a vytrval si, aj ja ťa ochránim pred hodinou skúšky, ktorá príde na celý svet a preskúša obyvateľov zeme“ (Zjv 3:10)

2. Muž (otec) 3 týždne pred plánovaným termínom pôrodu: **Byť triezvy**

Manželka mala kontrakcie. Tie môžu, ale ešte nemusia byť predzvesťou pôrodu. „Môžeš šoférovať, ak by bolo treba ísť do nemocnice?“ zaskočila ma otázkou. Bolo to v nedeľný podvečer a na dobré trávenie som sa pripravil pohárikom slivovice, po večeri nasledovalo jedno dobre chladené plzenské pivo. Nebol som pripravený šoférovať. Až v tej chvíli som si uvedomil, že pred pôrodom musím byť triezvy. Božie slovo v 1. liste Tesaloničanom hovorí aj o tejto skutočnosti:

Nespime teda ako tí druhí, ale bdejme a bud'me triezvi. Lebo tí, čo spia, spia v noci a opilci sa v noci opíjajú. Ale my, čo patríme dňu, bud'me triezvi, oblečme si pancier viery a lásky a ako prilbu nádej spásy (1 Tes 5:6-8)

Pitie vína alebo iného alkoholu pritom nepovažujem za nič zlé. V judaizme bolo pitie vína súčasťou každého šabatu a sviatku. Dokonca počas Veľkonočnej pesachovej večere sa pijú až štyri poháre vína. Víno nesmelo chýbať na žiadnej židovskej svadbe. Kto by si nespomenul na prvý Ježišov zázrak v Káne Galilejskej a Poslednú večeru? Zabudnúť pritom nesmieme na dve skutočnosti: 1. víno požehnať a cez požehnanie vzdávať vďaka Pánovi, ktorý nám dáva plod viniča; 2. požívať ho v malom množstve, o čom výstižne píše aj deuterokanonická Kniha Sirachovho syna: „*Spokojný život pre ľudí – to je víno s mierou, ak ho s mierou piješ, ostaneš triezvy* (Sir 31:32)“. Na rozdiel od toho, opíjanie sa, je bez miery a bez požehnania. Preto žiaden veriaci, ktorý chce slúžiť druhým, nemôže byť pijan. Pripomína to apoštol Pavol, keď uvádza vlastnosti biskupa ako Božieho správcu (por. 1 Tim 3:3; Tit 1:7). A celkom jednoznačne to uvádza apoštol v 1. liste Korint'anom, že *opilci nebudú dedičmi Božieho kráľovstva* (por. 1 Kor 6:10).

V kontexte očakávania Pánovho príchodu sú požiadavky náročnejšie – byť neustále triezvy. Je na skúmaní každého z nás, aby sme pred Božou tvárou hľadali odpoveď na to, čo znamená byť triezvy. Pre niekoho to môže znamenať zásadné obmedzenie požívania „neškodného množstva alkoholu“ až po úplnú abstinenciu. Radostnou zvesťou je skutočnosť, že „*patríme dňu*“. To čo nás má sýtiť, napájať či obliekať – v metaforickom jazyku – je Pánova prítomnosť, spoločenstvo s ním. Slovan apoštola „*viera a láska*“ počas našej púte na zemi a „*nádej spásy*“, ktorá sa v plnosti prejaví vtedy, keď si Ježiš pre nás príde, aby sme boli spolu s ním vychvátení k Otcovi a mohli prebývať v príbytku, ktorý nám odišiel pripraviť (por. Jn 14:2). A Zjavenie apoštola Jána nás varuje, aby sme nezostali vonku, mimo brán Božieho mesta, pretože tam zostanú okrem smilníkov, vrahov, modloslužobníkov aj *všetci, čo majú záľubu v konaní zla* (por. Zjv 22,15).

3. Deti (súrodenci) pred pôrodom: **Tešiť sa a pripraviť oslavu**

Dve z našich (zatiaľ najmladších) detí, Miriamka a Filipko, sa veľmi tešia na nového súrodencu. Už teraz pripravujú oslavu. Keďže ešte nemáme istotu, či to bude dievča

alebo chlapec, hoci všetky indície smerujú k dievčaťu, deti sa pripravili na obe možnosti. Z vlastnej iniciatívy si vytlačili veľké písmená, vyfarbili ich a urobili nádherný farebný nápis: VITAJ DOMA, ALŽBETKA (JANKO)³. Detská radosť je pri očakávaní narodenia úprimná, čistá, nádherná a ukázalo sa, že aj praktická.

4. Celá rodina pred pôrodom: *Byť s Ježišom*

Náša rodina sa v súčasnosti sústreďuje a koncentruje na jednu životnú udalosť – narodenie dieťaťa. Ono sa môže stať centrom života matky i celej rodiny. Predsa však ako rodina veriacich v Ježiša a rodinná cirkev si potrebujeme uvedomiť, že žiaden človek nemôže byť posledným zmyslom života žiadneho z nás. Navzájom sme si darom. Očakávané dieťaťko je a bude jedným z mnohých darov, ktoré nám dáva nebeský Otec. Tým najväčším darom Otca je jeho Syn a náš Pán. O ňom píše apoštol:

Ved' Boh nás neurčil na hnev, ale aby sme získali spásu skrze nášho Pána Ježiša Krista, ktorý zomrel za nás, aby sme spolu s ním žili — či bdieme a či spíme (1 Tes 5:9-10)

Áno, Ježiš zomrel za každého jedného z nás. On je „Alfa a Omega, Prvý a Posledný, Počiatok a Koniec“ (Zjv 22:13). Preto chceme s ním žiť v každodennom spoločenstve, byť s ním ako učeníci a očakávať jeho druhý a slávny príchod. Ako rodinná cirkev, spolu s vami, a v Božom duchu chceme volať: „Príd, Pane Ježišu!“

A prečo túto, primárne vnútornú skúsenosť, píšeme a zdieľame aj v tomto Liste na pokračovanie? Lebo Božie slovo a apoštol Pavol nás vyzýva:

„Preto sa navzájom potešujte a povzbudzujte jeden druhého, ako to aj robíte.“ (1 Tes 5:11)

³ Dievčatko sa narodilo 11. februára 2021 a dostalo meno Alžbeta Jana. Onedlho bude mať štyri roky a miluje pri večernej modlitbe, sprevádzanej hrou na gitarách, tancovať Pánovi.

6. Jedno prežívam intenzívne: BOH JE LÁSKA

Michal Sedláček

Skalica, 30. 01. 2021

Milí priatelia,
posnažím sa odpovedať stručne, pretože nestíham. Niektorých z vás osobne nepoznám, ale snád sa raz stretneme a „pokecáme“.

Bol som aktívny kresťan, ktorý však pred cca siedmimi rokmi odišiel od Boha. Dôvody boli pomerne jednoduché:

- 1) Začal som sexuálne žiť s priateľkou/dnes manželkou a nedokázal som viesť spoločenstvo a byť "worshipleader", keď som žil v hriechu;
- 2) Ľudia v spoločenstve i kapele mi tak liezli na nervy, že som ich mal plné zuby;
- 3) reakcie iných ľudí z cirkvi a spoločenstiev, ktorí pohoršene reagovali na to, že sa "musím ženit" (pred piatimi rokmi), nakoľko moja priateľka v čase sobáša bola tehotná a bolo to jasné každému, kto nie je slepý.

Všetko toto ma nejako spracovalo do tej miery, že som sa na vieru „vybodol“. Považoval som za nespravodlivé, že alkoholikovi sa dá možnosť pokánia, rovnako gamblerovi, rovnako domácomu agresorovi, ale čo sa týka predmanželského sexu, cirkevníci nemajú zľutovanie. Dali mi to vyžrať – najmä tí, o ktorých som vedel svoje...

Počas týchto rokov prichádzali "vnuknutia", kedy ma Boh na seba upozorňoval. Väčšinou som nereagoval. Išlo to mimo mňa. Musel som živiť rodinu, jeden čas som ťahal štyri pracovné úväzky, len aby sme pokryli všetky výdavky. Bolo to ťažké obdobie. Hoci, na druhej strane, je pravda, že mi to dalo mnoho a som za to vďačný.

Prvý veľký zlom prišiel koncom septembra 2020. Nechcem to vypisovať do detailov, pretože by to bolo na 100 strán, zhrniem podstatu (i tak to bude dlhé...). Mama, s ktorou mám veľmi blízky vzťah (vy, čo ma poznáte, viete), skončila na ARO v skalickej nemocnici. Pôvodne ten stav nebol až taký zlý, ale pri prevoze do nemocnice (zámer bolo interné oddelenie) skončila na ARO, nakoľko začala „odchádzať“. Po niekoľkých hodinách snahy dopátrať sa, čo sa s ňou deje, som dostal k telefónu lekára, ktorý mi povedal, že zomiera. To bol taký šok, že som otvoril fľašku becherovky a začal piť. Ak by manželka značne predčasne neopustila prácu a nevymenila si službu, skončil by som pod stolom.

Neskutočný problém bolo dostať k mame kňaza, aby ju "zaopatril". Až keď som sa začal vyhrážať lekárovi žalobou, že kňaza musia vpustiť, tak ustúpil (bolo to ešte pred lockdownom, vyhlášku som čítal a miestny kaplán bol tiež veľmi asertívny). O niekoľko dní sa k nej podarilo dostať i pastora, keď už bola pri vedomí... Nakoľko moja svokra je vrchná na jednom oddelení v nemocnici, vybavila, že som sa na druhý deň mohol prísť s mamou rozlúčiť. Bolo to presne na moje meniny 29. septembra 2020. Ešte ma pripravovala ona i primár, že to nebude pekný pohľad, či sa nezložím. Pomyslel som si: "Šibe vám? Viete, koľkých klientov som odprevadil na večnosť?" Pohľad to

naozaj nebol pekný. Ale postavil som sa k posteli, začal som len plakať, hovoriť na ňu a modlil som sa. Po toľkých rokoch, kedy som sa aktívne nemodlil, som nebol schopný ničoho iného, len nad mamkou vysloviť áronské požehnanie (por. Nm 6,22-27). Potom som musel odísť. Dostal som oných povestných 5 minút. Ďalšiu odyseu, čo sa dialo, čo s ňou robili, vám nebudem opisovať, slovenské zdravotníctvo asi poznáte... Konečný výsledok však bol, že mi ju domov vrátili ako „ležiaka“. Odvtedy sa o ňu starám, vrátil som sa k mame naspäť, čo spôsobuje určité pnutia v manželstve. Dnes už ako-tak chodí a zvláda základné činnosti sama. Túto situáciu opisujem najmä pre vás, ktorí ju poznáte.

Potom sa stala ďalšia vec. Jeden z mojich kamarátov skončil v nemocnici. V čase "incidentu" sme si už neboli veľmi blízki, ale ozval sa mi, že je zle. Prasklo mu črevo a vytekalo do dutín. Nechcem rozpisovať, kto to je a čím je, ale mal zabezpečenú prvotriednu starostlivosť. Napriek tomu, bolo to horšie. Nevedel som, ako mu pomôcť - on mi totiž raz v jednej veci pomohol mnoho. Tak som sa „len“ modlil. Napokon sa z toho vylíkal.

A potom prišla tretia udalosť, ktorá ma dorazila. Brat mojej kolegyne, ktorú si vážim a mám rád, dostal Covid, plus obojstranný zápal pľúc. Dnes je to lepšie, ale stále zápasí. To samo o sebe by pre mňa až toľko neznamenal, bral by som to len ako životnú realitu. Lenže som mal sen. Možno prorockí. Dovolím si prekopírovať to, čo som poslal Andrejovi na posúdenie/rozlíšenie:

"Ako som Ti písal o tom mojom kamošovi, čo bojuje o život, sen bol o tomto: prepustili ho z nemocnice. Prišiel som k nemu domov, otvoril mi syn, na ústach mal profi respirátor. Voviedli ma do obývačky, kde ležal na gauči len v trenkách. Bol cely horúci, potil sa... Položil som na stolík fľašu rumu morgana - hovorím: „Viem, že si profík na rum, ale tu rumotéka nie je, tak som zobral aspoň toto. Potom som vykázal z miestnosti - a to hodne autoritatívne, čo ma prekvapilo, lebo takto nejednám - manželku, syna, sestru i nevlastnú dcéru. Vytiahol som Písmo a povedal som mu: „Pod', ideme sa modliť. Viem, že nie si „panbičkár“, ale ja som sa za teba modlil celú dobu, čo si bol na ARE, a túto chvíľu pretrpiš. Len prikývol. Modlili sme sa žalmy. Potom som naňho vkladal ruky a modlil sa ďalej. Napokon som zavolať jeho sestru - moju kolegyňu - a znovu som autoritatívne prikázal, aby doniesla štamprlík a olej. Priniesla. Nahneval som sa, lebo to bol slnečnicový olej, a ja som chcel olivový. Nalial som trošku do štamprlíku a pomazal ho v Pánovom mene. Zároveň som vyriekol áronské požehnanie. Celá domácnosť tam už bola, mysleli, že mi šibe, že čo stvárať. Ale kamarát sa postavil, obliekol, zdravý ako rybička a zahlásil: „Idem opatrit' sliepky (chová hydinu). Počas celého tohto mi znel v pozadí (Andrej) Tvoj hlas: „Si starší cirkvi...“ a napokon zaznel iný hlas: „Pôjdeš a takto to urobíš! Jediné, čomu som nerozumel, bolo, prečo som bol celý v čiernom, mal kolárik a kríž na hrudi (ako na facebookovej profilovej fotke). Inak by som to bral ako prorocký sen, ale toto mi tam nesesedelo."

V tom sne som bol oblečený ako duchovný. Neviem prečo, lebo ním nie som. Moja manželka sa modlila a hovorila, že vnímala, že to bol vonkajší symbol authority, do ktorej mám vstúpiť. Zaujímavé na tom sne bolo, že bol neskutočne živý (nikdy som tak živý sen nemal), a dokážem ho s odstupom niekoľkých dní opísať do detailov, čo kto mal

oblečené, ako vyzerali miestnosti. Mne sa vedia snívať všelijaké koniny, ale toto bolo iné...

Zaujímavé je, že od toho času sa mi ozvalo niekoľko ľudí, s ktorými nie som v blízkom kontakte, so žiadosťou o modlitbu za uzdravenie. A ja si len hovorím: „Mišo, ty blbec, porušil si hádam všetky prikázania, ktoré sa porušiť dajú. Sám si dezorientovaný a mimo. Čo má všetko toto znamenať?“ Tým nenaznačujem, že by som mal dar uzdravovania, len nerozumiem, prečo sa mi dostávajú do cesty chorí ľudia so žiadosťou o modlitbu? Mne, ktorý som ako študent a neskôr ako sociálny pracovník nikdy nemal rád predmety ako sociálna práca v zdravotníctve, nenávidím ambulancie, neznášam nemocnice, nemám rád toto prostredie...

Ale za všetko môže Mário Števanica. 25. februára 2020 prišiel do Skalice a chcel sa stretnúť s mamou a nastala paradoxná situácia: Moja mama v podstate zasadne netrpí teplotami, čo mi pamäť siaha. Ale keď Mário zavolať, mala vysokú teplotu a bola K.O. Tak bez môjho vedomia s Máriom dohodla, že na stretnutie prídem ja. Len mi to oznámila. Myslel som, že ju zaškrťm...

Tak som na stretnutie s meškaním prišiel. Mário mi hovoril o príchode Pána, mňa to veľmi, ale neskutočne veľmi unavovalo. Nejak som to cele pretrpel a naklamal mu, že musím odísť, pretože som už na to nemal trpezlivosť. Zaznela však jedna podstatná informácia (veľmi voľne parafrázujem): „*Andrej sa modlí a stretávajú sa na modlitbách.*“

Tak to vo mne nejako hľadalo, až som sa rozhodol Andreja kontaktovať. Povedal som si, že by bolo vhodné urovnať staré spory, pobaviť sa a nejako to poriešiť. "Reku, keď sa modlí, možno by to išlo..." A práve v posledných týždňoch až mesiacoch mi diskusie s Andrejom dali mnoho. Andrej, vďaka, že si mi povedal, že som už starší cirkvi, ktorý v zmysle Jakubovho listu má mazať chorých v Pánovom mene (por. Jak 5,14-15), že si mi povedal, že nie som zrelý na psychiatra... Pretože som automaticky rátať s projekciou, že keď mi ochoreli blízki ľudia, tak sa mi zasníva hocičo...

Sám som na ceste, nie som žiaden vzorný veriaci, sám premýšľam, kam sa vrátiť po cove - do ktorej cirkvi či zboru. Ale niečo sa so mnou vnútorne deje, takto na to najst' vhodne slova. Ale jedno prežívam intenzívne: BOH JE LÁSKA.

Dalo by sa písať viac, ale už i toto je dlhé.

Boh vás žehnaj a nech sa vám darí! Michal

„Posledný“ osobný list Michalovi

Milý Michal,

Zbehy, 31.1. 2021

„*Lud bývajúci v temnotách uvidel veľké svetlo. Svetlo zažiarilo tým, čo sedeli v temnom kraji smrti.*“ (Mt 4:16). Ježiš robil exorcizmy, uzdravoval chorých, vzkriesil z mŕtvych – ale všetci títo tiež zomreli... Jestvuje však generácia, s ktorou má Boh a Ježiš osobitý plán, po ktorú si príde Ježiš so svojimi anjelmi a oni budú spolu s ním vychválení za zvuku šofaru (pozri 1Tes 5), je to prorocké slovo a prvotná cirkev očakávala jeho naplnenie... To, čo dnes komunikuje Mário a mnoho súčasných prorokov je, že my môžeme byť tou generáciou – ak budeme bdieť, očakávať Pánov príchod, ak budeme pripravení ako päť múdrych panien, lampy budeme mať zapálené s dostatkom oleja. Otázka znie: „Si aj ty, Michal, pripravený? Máš dostatok oleja?“ A verím, že znamenia (napr. uzdravovanie) budú znamením, ktoré nás budú sprevádzať v tomto očakávaní ... Ich hlbší zmysel je v tom, že sú a budú znameniami Pánovho príchodu... to je to podstatné z tvojho sna... Ježiš chce byť s Tebou, v tvojom srdci... Ano, ako píšeš, Boh je láska ... a ako píše Mário, sú „posledné lístky...“ cez koho má toto posolstvo zaznieť, ak nie cez tých, ktorých si už dávno vyvolil, aby „boli s ním a aby ich poslal kázať evanjelium, uzdravoval každú chorobu a každý neuh“... A ešte posledná vec, aj veriaci v ranej cirkvi sa dopytovali: „*Ja som Pavlov, ja Apollov, ja zasa Kéfasov*“, ale odpoveď apoštola bola jasná: „*A ja Kristov...*“ (1 Kor 1:12). Žiadna iná odpoveď nie je, ani byť katolíkom nič nie je, ani byť protestantom nič nie je, ani byť v apoštolskej cirkvi nič nie, ale byť s Kristom je všetko. On je hlava cirkvi, On je alfa, On je omega, On je ten, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde, Maranatha!

Buď požehnaný, Michal, mám ťa rád :-) Andrej

Skalica, 6.3. 2021

TEN, o ktorom Michal napísal, že je LÁSKA si ho povedal k sebe domov... Michal vo veku 34 rokov prišiel do cieľa svojho putovania. Otec naplnil prisľúbenia, ktoré mu v Synovi daroval – a tým prisľúbením je VEČNÝ ŽIVOT.

„Som presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomné, ani budúce veci, ani mocnosti, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nebude nás môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi“ (Rim 8:38-39)

Na fotke sa Michal obliekol do šiat „duchovného“